

selv om man blot vilde skaffe sig Overbevii-
ning om, hvad en Mand, fornemmelig en
Odelseier, ydede i Stat, vilde man ikke engang
kunne faae det at vide; thi for Skatterne i en
Bølgd staae en to—tre forskjellige Mænd, som
indkræve den hos de øvrige Beboere, og, der-
som man vilde henvende sig til vedkommende
Oppebørselsbetjent, Landfogden paa Færverne,
vilde man dog ikke kunne erholde nogenfomhelst
Oplysning om, hvad enhver enkelt Mand ydede
i Stat. Endnu mindre vil det være muligt
at faae det at vide, naar der skal medtages
Naturalier, Arbeide og Sligt, som kunde ydes
til Communen. Jeg troer derfor virkelig, at
en Afgiftsydelse aldeles ikke vil kunne gaae
an, og at der neppe vil være nogen anden
Veie at gaae, dersom man ikke vil indlade sig
paa at opstille Eiendommen som Betingelse for
Balgretten, end ligefremt at vedtage det som
Betingelse for Balgretten til Lagthinget, hvad
der er Betingelse for Balgret til Folkethinget;
men at dette ikke er hensigtsmæssigt, troer jeg
er almindeligt antaget. Det er udtalt saavel
af Regjeringen som ogsaa stedse, naar Sagen
har været til Behandling i Rigsdagen.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke
kunnet være tilstede her i Thinget ved For-
handlingernes Begyndelse; men jeg troer dog
at have hørt Nok for aldeles at kunne slutte
mig til Fleerheden i det ærede Udvalg, hvis
Mening er overensstemmende med den, jeg,
da denne Sag tidligere var til Behandling her,
udtalte. Naar en æret Taler (Lillisch) be-
raaber sig paa sin Localkundskab, troer jeg dog
ikke, at den har mere Betydning end Lagthin-
gets Fleertals og den forrige Indenrigsmini-
sters, som havde været Amtmand paa Færverne,
og hvis Forslag er lagt til Grund for Regj-
ringens tidligere Forslag i saa Henseende, lige-
som det ogsaa i det Væsentlige er bifaldet af
Lagthinget. Det forekommer mig virkelig at
ville være mærkeligt, om man her skulde afvige
fra, hvad Lagthinget har antaget. Naar den
ærede Taler atter taler om Banskæligheden ved
at udfinde, hvem der er Eier, da er det en al-
deles urigtig Opfattelse af Forholdet. Den
Mand, der besidder Jorden, har Præsumptionen
for sig at være Eier, indtil det Modsatte bevi-

ses, og her at forlange, at han skal documen-
tere dette ved Hjælp af Skjøde, er Noget, som
aldeles ikke passer sig. Jeg troer ogsaa, at
det forholder sig ganske, som den ærede Taler,
der sidst satte sig, anførte, at det ikke vil være
umuligt at faae nogenlunde tilforladelige Lister,
naar man skal bygge Balgretten paa en Af-
giftsydelse.

Lillisch: Ja, jeg er meget bange for,
at den særdeles høitagtede Indenrigsminister
ikke vil være enig med mig, naar jeg siger, at
han ved det Foredrag, vi nu horte, end yder-
ligere har bestyrket mig i min Mening. Han
har selv erklæret, ligesom ogsaa den forrige
Indenrigsminister, her i Salen, da Sagen
sidst var for, at det var Besiddelsen, det for-
nemmelig kom an paa, og at man ikke skulde
holde sig saa strengt til Begrebet om Eiendom
paa Færverne; men, at dette har været Menin-
gen, have Udtrykkene i Frd. 15de Mai 1834
end yderligere bestyrket mig i. Jeg maa og-
saa bede det ærede Thing lægge Mærke til, at
den ærede Landstingsmand for Færverne
(Jørgensen) selv har erklæret, at det var
umuligt at faae Visshed om, hvem der var
Eier af Jorden. Naar han forøvrigt sagde,
at det ikke vedkom Balgbestyrelsen at under-
søge, hvem der var Eier, saa troer jeg dog,
at han ikke har ganske Ret heri; thi, naar
Balgretten er afhængig af, at man eier 3
Gylden Jord, mener jeg, at Balgbestyrelsen ikke
kan være berettiget til at opføre Andre end
dem, der bevise, at de eie dette. Det er,
som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke,
udtrykkeligt fordret i Frd. 15de Mai 1834, at
Udkomsten skulde være fuldstændig, for at No-
gen kunde gjøre Fordring paa at faae den
Balgret, som var knyttet til en fast Eiendom.
Naar jeg har tilladt mig at være af en anden
Mening end flere andre localkyndige Mænd, vil
jeg naturligtviis ingenlunde paastaae, at min
Mening er useilbar; men jeg skal dog tillade
mig at gjøre opmærksom paa, at der er ikke
en eneste af de Mænd, som sidde i Lagthinget,
og heller ikke den anden Mand, som den høit-
ærede Indenrigsminister nævnte, der har havt
nær den Leilighed til at gaae tilbunds i disse
Forhold, som jeg har havt baade ifølge min